

Jeg maa, efter hvad jeg har læst, og efter hvad for Resten det ærede Medlem af Folketinget Hr. Dahlgaard har fortalt mig, have den Mening — jeg har jo ikke været til Stede og har aldrig sagt, at jeg var til Stede —, at Hr. Dahlgaard har ikke nægtet, at der var optaget et Genforeningslaan, han har ikke med enten Statsregnskabet eller en Udskrift af det i Haanden kunnet nægte noget saa evident som, at der staar 145 Mill. Kr. . . . (*Landbrugsministeren*: [Madsen Mygdal]: Ja, men det har han gjort). Jeg kan overfor dette kun sige, at jeg maa mene, at Hr. Dahlgaard vil kategorisk benægte det, som den ærede Landbrugsminister her siger, og jeg kan ikke gøre andet end at henholde mig til, hvad jeg har læst af Referater. Det er klart, at naar den højtærede Minister siger, at der ikke er diskuteret det, som jeg har faaet Indtryk af er diskuteret, staar jeg for saa vidt svagt overfor ham, men jeg ved, oprigtigt talt, ikke, hvorfor den højtærede Landbrugsministers Ord gælder mere end Hr. Dahlgaards. Det maa være akkurat lige, der staar to Mænds Ord overfor hinanden. Og hvis der som Vidner skal føres alle de Tilhørere, der var til Stede, bliver det vanskeligt. Jeg holder mig til de Referater, jeg har faaet, det maa jeg gøre, jeg har ingen Grund til at tro, at de skulde være usandfærdige.

Jeg hører nu, at den højtærede Minister siger i Dag, at der altid har været Underskud paa de Statsregnskaber, som foreligger fra 1914 til 1920. Det er en Fejltagelse. Det viser, hvor lidt den højtærede Landbrugsminister kender til Statsregnskaberne, thi for 1916—17 er der et Overskud paa 186,3 Mill. Kr. (*Landbrugsministeren* [Madsen-Mygdal]: Der er ogsaa Statslaan). Jeg har ikke et eneste Øjeblik i Dag — det ved Landbrugsministeren meget godt, og det kan Finansministeren bekræfte — lagt Skjul paa, hvad der ved Statslaan er kommet ind i den Periode, vi her taler om, saa den Afbrydelse, der nu kom, har ingen Værdi, thi Landbrugsministeren sagde kategorisk: Der har altid været Underskud paa de Finanslove. Men det har der altsaa ikke været.

Landbrugsministeren (*Madsen-Mygdal*): Det forekommer mig, at det ikke har stor Interesse at faa afgjort, hvornaar der er Overskud og hvornaar Underskud, naar man tager Statslaan med, for saa vil det jo bero paa, i hvilke Aar man er naaet de største Beløb. Det, som en forhenværende Finansminister og alle Rigsdagens Medlem-

mer maa interessere sig for, er det Spørgsmaal: I hvilke Aar har der været Balance, uden at man har været nødsaget til at optage Laan? Jeg sagde ikke, at alle de 7 Aar har givet Underskud; jeg har udtrykkelig, ligesom den højtærede Finansminister, nævnt, at det første Aar gav et, om end kun lille, Overskud; men naar vi ser bort fra alle Indtægter ved Laan, har alle de følgende Aar givet Underskud, ogsaa 1919—20.

Med Hensyn til den Forhandling, som blev ført paa det paagældende Møde, var Forhandlingsformen af den Beskaffenhed, at jeg kan sige, at en Misforstaaelse overhovedet ikke var mulig. Det paagældende Medlem af det andet Ting stod med Papirer og udtalte overfor mig: Jeg staar her med Statsregnskabet, og der findes overhovedet ikke noget Statslaan som Indtægt i Statsregnskabet for 1919—20. Det var det, der blev diskuteret, og det var den Usandhed, jeg vidste vilde blive indhentet.

Jeg vil til Slut overfor det ærede Medlem sige, at jeg synes ikke, at han — paa Grundlag af, hvad han ved af Avisreferater om et Møde, som han ikke har deltaget i — skulde gøre Henstillinger til mig om at erkende et eller andet. Jeg ved bestemt, at hvis det ærede Medlem havde været til Stede — jeg tager ikke fejl deri —, vilde han ikke henstille til mig at erkende noget som urigtigt.

Brandes: Ja, jeg har dog i alt Fald intet urigtigt at erkende, jeg har intet urigtigt sagt. Jeg har her fremstillet, hvorledes Statsregnskaberne forholdt sig fra 1913 til 1920, og jeg kan med den fuldkomneste Sikkerhed sige, at der er intet unøjagtigt i, hvad jeg har sagt. Den højtærede Landbrugsminister hævder nu med den største Sikkerhed, at Hr. Dahlgaard har sagt dette fuldkomne urimelige, at der ikke skulde være blevet optaget et Statslaan paa 145 Mill. Kr. i det daværende Finansaar. Derimod kan jeg altsaa kun stille dette, at Hr. Dahlgaard efter de Referater, jeg har set, har sagt det stik modsatte, ganske rolig har erkendt, at de 145 Mill. Kr. Statslaan var optaget.

Endnu har jeg kun at sige til den højtærede Landbrugsminister, at hvad han sagde om Laanet til det Rask-Ørstedeske Fond, forekom mig rigtignok at være den rene Sofisme. Et Laan, som Staten optager paa den Maade, at den udsteder en Obligation, som den selv beholder, er ikke et Statslaan efter den almindelige Betydning af Ordet, selv om man bagefter erkender ved Bevilling, at der skal betales en Rente